

Από την τηλεφωνική επικοινωνία που έχετε μαζί μας διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον για διευκρινήσεις σε νομικά ζητήματα. Γι αυτό και θα συνεχίσουμε να απαντούμε σε κάθε ερώτημα σας, ειδικού ή γενικότερου ενδιαφέροντος μέσα από αυτή τη στήλη που θα είναι πάντα ανοικτή και στη διάθεσή σας. Ευχαριστούμε που μας δίνετε την ευκαιρία να βοηθήσουμε και με αυτό τον τρόπο στην επίλυση προβλημάτων που σας αφορούν.

Τις απαντήσεις στα παρακάτω ερωτήματα έδωσε η δικηγόρος κ.Δέσποινα Μεταξά με πολύ συνέπεια και υπευθυνότητα, την οποία οφείλουμε να ευχαριστήσουμε.

1. α) Πόσες μέρες αναρρωτικής άδειας δικαιούνται οι Νοσηλευτές το χρόνο; Πόσες από αυτές μπορούν να ληφθούν με απλή Υπεύθυνη Δήλωση και πόσες με γνωμάτευση γιατρού; β) Μπορεί η αναρρωτική άδεια, να συμφηφιστεί με την ειδική άδεια των 10 ημερών που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι σε κλειστά τμήματα (μονάδες); γ) Υπάλληλος που ενώ απουσίαζε με αναρρωτική άδεια (νόμιμα) επέστρεψε στην υπηρεσία του τον 8^ο μήνα του έτους χωρίς να έχει κάνει χρήση κανονικής άδειας από την αρχή έως και τον Οκτώβριο δικαιούται προσαύξηση της κανονικής κατά 5 ημέρες? δ) Μονάδες AIDS: υπάγονται στις ειδικές μονάδες για χορήγηση της ειδικής άδειας των δέκα (10) ημερών επιπλέον κατ' έτος και του ειδικού επιδόματος;

α) Στις διατάξεις του ν. 2683/98, τα άρθρα 54 έως και 56 ρυθμίζουν το θέμα της αναρρωτικής άδειας. Το άρθρο 54 ρυθμίζει το θέμα της χορήγησης μακρόχρονης αναρρωτικής άδειας, ενώ το άρθρο 55 τη χορήγηση βραχείας διάρκειας αναρρωτικής άδειας και οι διατάξεις του άρθρου 56 την ακολουθούμενη διαδικασία χορήγησης της αναρρωτικής άδειας. Συγκεκριμένα και κατά το άρθρο 54 του ν. 2683/98:

«1.Ο υπάλληλος που έχει συμπληρώσει τριετή πραγματική υπηρεσία και είναι ασθενής ή χρειάζεται να αναρρώσει, δικαιούται αναρρωτική άδεια με αποδοχές τόσων μηνών όσα είναι τα έτη της υπηρεσίας του, από την οποία αφαιρείται το σύνολο των αναρρωτικών αδειών που τυχόν έχει λάβει μέσα στην προηγούμενη πενταετία. Αναρρωτική άδεια χορηγούμενη χωρίς διακοπή δεν μπορεί να υπερβεί τους δώδεκα μήνες.

2. Υπάλληλος με πραγματική υπηρεσία λιγότερη από τρία (3) έτη, δικαιούται, για τους ίδιους λόγους, αναρρωτική άδεια με αποδοχές τόσων μηνών όσα τα έτη υπηρεσίας του, από την οποία αφαιρείται το σύνολο των αναρρωτικών αδειών που έχει μέχρι τότε λάβει. Χρόνος υπηρεσίας τουλάχιστον έξι (6) μηνών θεωρείται ως πλήρες έτος.

3. Στην αναρρωτική άδεια συνυπολογίζονται και οι ημέρες απουσίας λόγω ασθένειας που προηγήθηκαν της άδειας.»

Συνοψίζοντας τα ανωτέρω οι νοσηλευτές δικαιούνται για αναρρωτική άδεια τόσους μήνες όσα είναι τα χρόνια υπηρεσίας τους, αφαιρουμένου του συνόλου των αναρρωτικών αδειών (όλων συμπεριλαμβανομένων και των απουσιών λόγω ασθενείας) που τυχόν έχουν λάβει

την εκάστοτε προηγούμενη πενταετία – οι νοσηλευτές που έχουν χρόνο πραγματικής υπηρεσίας άνω των τριών ετών – ή την αμέσως προηγούμενη τριετία – οι νοσηλευτές που έχουν χρόνο πραγματικής υπηρεσίας λιγότερο από τρία έτη.

Ακολούθως οι διατάξεις του άρθρου 55 του ν. 2683/98 ρυθμίζουν τα ακόλουθα αναφορικά με τη βραχείας διάρκειας αναρρωτική άδεια:

«1...

2. Βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες χορηγούνται α) με υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου ή γνωμάτευση θεράποντος γιατρού έως δύο (2) ημέρες κάθε φορά και όχι περισσότερες από τέσσερις (4) ημέρες κατ' έτος, β) με γνωμάτευση του θεράποντα γιατρού έως τρεις (3) ημέρες κάθε φορά και όχι περισσότερες από έξι (6) κατ' έτος, γ) με γνωμάτευση του διευθυντή κλινικής δημόσιου νοσοκομείου έως πέντε (5) ημέρες κάθε φορά και όχι πέραν των δέκα (10) ημερών κατ' έτος.

Το σύνολο των βραχυχρόνιων αναρρωτικών αδειών των περ (α), (β) και (γ) που χορηγούνται χωρίς γνωμάτευση υγειονομικής επιτροπής, δεν υπερβαίνει αθροιστικά τις δέκα (10) ημέρες το χρόνο.»

Επιπλέον και έτσι όπως προκύπτει από την απλή ανάγνωση και μόνον της ως άνω διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 55 του ν. 2683/98 με απλή υπεύθυνη δήλωσή του μπορεί να απουσιάσει λόγω ασθένειας ο νοσηλευτής όταν οι ημέρες απουσίας είναι μέχρι δύο (2), ενώ εάν υπερβούν τις δύο ημέρες τη φορά και μέχρι τις τρεις (3) τότε απαιτείται γνωμάτευση του θεράποντα ιατρού και γνωμάτευση του διευθυντή κλινικής δημοσίου νοσοκομείου εάν δεν υπερβούν τις πέντε (5) ημέρες τη φορά.

β. Με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 105 του ν. 2071/1992 θεσπίσθηκαν το πρώτον δύο σημαντικότερες παροχές ειδικά για το νοσηλευτικό προσωπικό, που εργάζεται σε μονάδες εντατικής θεραπείας και χειρουργεία των νοσηλευτικών ιδρυμάτων ν.π.δ.δ. ή ν.π.ι.δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, νοσοκομεία Ι.Κ.Α. κ.λ.π. : **το ειδικό επίδομα της Κ.Υ.Α. υπ' αριθ. 2003075/204/0022/95 των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και η ειδική πρόσθετη άδεια δέκα (10) ημερών το χρόνο μετ' αποδοχών.**

Σύμφωνα με τις διατάξεις της Κ.Υ.Α. με αριθμό 2003075/204/0022/95/20-1-95 :

«Σε νοσηλευτές, μαίες, βοηθούς νοσηλευτές και φυσικοθεραπευτές πλήρους απασχόλησης που εργάζονται σε χειρουργεία, ανάνηψη, μονάδες εντατικής θεραπείας, αυξημένης φροντίδας, στεφανιαίων νόσων, τεχνητού νεφρού, περιτοναϊκής κάθαρσης, AIDS, προώρων, αίθουσες τοκετών και παραλαβής, υπηρεσίες αιμοδοσίας, μονάδες μεσογειακής αναιμίας και αιμορροφυλικών, των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και νοσοκομεία του Ι.Κ.Α. θα χορηγούνται τα παρακάτω:

1...

2. Ειδική πρόσθετη άδεια μετ' αποδοχών δέκα (10) ημερών πέραν της κανονικής.

Η ειδική άδεια χορηγείται μετά από συνεχή υπηρεσία ενός (1) χρόνου στις ανωτέρω μονάδες και σε χρονικό διάστημα που δεν διαταράσσεται η εύρυθμη λειτουργία των ιδρυμάτων».

Αναλυτικότερα έχει δημοσιευτεί ήδη στο τεύχος 9 του περιοδικού Νοσηλεία σελ.22 και 24.

Η ειδική άδεια δεν συμψηφίζεται σε καμία περίπτωση με την αναρρωτική άδεια, αφού αποτελούν δύο διαφορετικά είδη άδειας εξυπηρετούντα διαφορετικούς σκοπούς πλην όμως η ειδική άδεια περικόπτεται ανάλογα με το χρόνο της μη απασχόλησης του νοσηλευτή στην ειδική μονάδα που δικαιολογεί και τη χορήγηση της ειδικής άδειας.

Η ειδική άδεια δεν συμψηφίζεται σε καμία περίπτωση με την αναρρωτική άδεια, αφού αποτελούν δύο διαφορετικά είδη άδειας εξυπηρετούντα διαφορετικούς σκοπούς πλην όμως η ειδική άδεια περικόπτεται ανάλογα με το χρόνο της μη απασχόλησης του νοσηλευτή στην ειδική μονάδα που δικαιολογεί και τη χορήγηση της ειδικής άδειας.

γ. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 49 του ν. 2683/98 ρυθμίζονται τα ακόλουθα:

«Δεκαπέντε (15) ημέρες από την κανονική άδεια χορηγούνται υποχρεωτικά, εφόσον το ζητήσει ο υπάλληλος, από 15 Μαΐου έως 31 Οκτωβρίου. Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει σε υπηρεσίες οι οποίες έχουν καθορισθεί με απόφαση του οικείου υπουργού και κατά την περίοδο αυτή βρίσκονται στην αιχμή της λειτουργίας τους ή λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση. Όταν με αίτηση του υπαλλήλου ολοκληρω η άδεια χορηγείται εκτός από την περίοδο αυτή, προσαυξάνεται κατά πέντε (5) εργάσιμες ημέρες. Η προσαύξηση αυτή δεν χορηγείται όταν ο υπάλληλος κάνει χρήση της κανονικής του άδειας κατά την περίοδο των Χριστουγέννων και του Πάσχα».

Από την παράθεση των αμέσως ως άνω διατάξεων προκύπτει ότι η αίτηση του υπαλλήλου δημιουργεί καταρχήν υποχρέωση για τη Διοίκηση ως προς τη χρονική περίοδο χορήγησης της άδειας. Επίσης η προσαύξηση των ημερών είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση με την προϋπόθεση ότι ο υπάλληλος θα ζητήσει την κανονική του άδεια δηλαδή όλη την άδεια που δικαιούται.

Επομένως και επειδή οι ως άνω διατάξεις έτσι ρυθμίζουν το θέμα άνευ ετέρου περιορισμού, προϋποθέσεως ή εξαιρέσεως και επειδή ακόμη η υποβάλλουσα την ερώτηση νοσηλεύτρια δεν απουσίασε κάνοντας χρήση της κανονικής της άδειας εντός του χρονικού διαστήματος από 15 Μαΐου μέχρι 31 Οκτωβρίου αλλά με αναρρωτική άδεια, η οποία εκ της φύσεώς της και του σκοπού που επιτελεί αποβλέπει στην κάλυψη διαφορετικής ανάγκης του υπαλλήλου από την αντίστοιχη ανάγκη που καλύπτει η κανονική άδεια, δικαιούται να

λάβει την κανονική της άδεια προσαυξημένη κατά πέντε (5) ημέρες από την 1^η Νοεμβρίου και εντεύθεν, εξαιρουμένης της περιόδου των Χριστουγέννων.

δ) Όπως με σαφήνεια προκύπτει από απλή και μόνο ανάγνωση της Κ.Υ.Α. με αριθμό 2003075/204/0022/95/20-1-95 οι μονάδες AIDS περιλαμβάνονται στις ειδικές εκείνες μονάδες η απασχόληση στις οποίες διακιολογεί καταβολή ειδικού επιδόματος και ειδικής πρόσθετης άδειας 10 ημερών κατ' έτος.

2) Πόσες ημέρες άδεια δικαιούνται οι γονείς σε περίπτωση ασθένειας παιδιού, συζύγου ή γονέα;

Οι διατάξεις του άρθρου **50** του **ν.2683/98** ρυθμίζουν το δικαίωμα των υπαλλήλων για λήψη άδειας και συγκεκριμένα η παρ.4 του άρθρου αυτού προβλέπει ρητά ότι διατηρούνται σε ισχύ λοιπές άδειες που προβλέπονται από ειδικές διατάξεις. Εδώ λοιπόν ανήκουν και οι άδειες που προβλέπονται από τις διατάξεις του κεφαλαίου Α' του **ν.1483/1984**, οι οποίες με το Π.Δ. **193/88** «Επέκταση διατάξεων του ν.1483/1984 στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α.», επεξετάθησαν και εφαρμόζονται και στους απασχολούμενους στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. με οποιαδήποτε σχέση (**δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου**).

Οι προβλεπόμενες από τις ανωτέρω διατάξεις άδειες αφορούν τους **εργαζόμενους και των δύο φύλων** που έχουν υποχρεώσεις προς «εξαρτώμενα από αυτούς παιδιά ή άλλα μέλη της οικογενείας τους που έχουν ανάγκη τις φροντίδες ή την υποστήριξη τους».

Ανάλυση εννοιών:

1. Εξαρτώμενα παιδιά ή μέλη οικογενείας:

Σε αυτά περιλαμβάνονται:

1. Τα μέχρι **16 ετών παιδιά** φυσικά ή υιοθετημένα, εφόσον οι γονείς έχουν την επιμέλειά τους.
2. Τα **παιδιά που είναι πάνω από 16 ετών**, αλλά έχουν αποδεδειγμένα ανάγκη από ειδικές φροντίδες λόγω βαρειάς ή χρόνιας ασθένειας ή αναπηρίας, εφόσον οι γονείς έχουν την επιμέλειά τους.

3. Ο ή η **σύζυγος** που δεν μπορεί να αυτοεξυπηρετηθεί λόγω βαρειάς ή χρόνιας ασθένειας ή αναπηρίας.
4. Οι **γονείς και οι άγαμοι αδελφοί και αδελφές**, που λόγω οξείας, βαρειάς ή χρόνιας ασθένειας ή αναπηρίας ή ηλικίας δε μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, εφόσον ο υπάλληλος έχει τη φροντίδα τους και το ετήσιο εισόδημά τους δεν είναι μεγαλύτερο από το ετήσιο εισόδημα του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη που αμείβεται με το γενικό κατώτατο όριο ημερομισθίου, που ισχύει κάθε φορά, υπολογιζόμενο με 25 ημερομίσθια το μήνα.

2. **Αποδεικτικά στοιχεία:**

Η ασθένεια (ή η αναπηρία) των ως άνω προσώπων αποδεικνύεται με γνωμάτευση των οικείων πρωτοβάθμιων Υγειονομικών Επιτροπών ή με γνωμάτευση του διευθυντή κλινικής, νοσηλευτικού ιδρύματος του ν.2592/1953 ή άλλων νοσηλευτικών ιδρυμάτων που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου αγαθοεργού πρωτοβουλίας καθώς επίσης και με ιατρική γνωμάτευση νοσηλευτικού ιδρύματος(ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ εποπτευόμενο από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας) θεωρημένη από το διευθυντή ιατρό της σχετικής κλινικής του ιδρύματος ή γνωμάτευση ιατρού του ασφαλιστικού φορέα στον οποίο υπάγονται τα πρόσωπα αυτά(άρθρο 2 Π.Δ. 193/1988)

3. **Προϋποθέσεις χορήγησης:**

Οι υπάλληλοι αμφοτέρων των φύλων που εργάζονται στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., όπως εν προκειμένω οι νοσηλευτές και έχουν **πλήρη απασχόληση**, σε περίπτωση ασθένειας παιδιών ή άλλων μελών της οικογένειας τους ως άνω, δικαιούνται να λαμβάνουν με αίτησή τους **άδεια χωρίς αποδοχές μέχρι έξι (6) εργάσιμες ημέρες** κάθε ημερολογιακό έτος. Η άδεια αυτή μπορεί να χορηγείται εφάπαξ ή τμηματικά και αυξάνεται σε **οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες**, εάν ο υπάλληλος προστατεύει περισσότερα από δύο άτομα. Για τους υπαλλήλους που έχουν **τρία παιδιά** και πάνω, η ως άνω άδεια έχει καθορισθεί σε **δώδεκα (12) εργάσιμες ημέρες**.

Ο χρόνος της άδειας αυτής λογίζεται ως **χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας** για τη χορήγηση της κανονικής άδειας απουσίας και του επιδόματος αδειάς και εν γένει για κάθε συνέπεια εκτός από την καταβολή των αποδοχών. Οι ασφαλιστικές εισφορές που αναλογούν στο διάστημα της απουσίας των υπαλλήλων παρακρατούνται από τις αποδοχές των επομένων από την επάνοδό τους στην υπηρεσία μηνών(άρθρο 10, Π.Δ. 193/88)

Επίσης η προβλεπόμενη ως άνω άδεια χωρίς αποδοχές του άρθρου 7 του ν.1483/1984 χορηγείται πέρα από την άδεια χωρίς αποδοχές που προβλέπει η παρ.4 του άρθρου 101 του Π.Δ. 611/1977 ή άλλη άδεια που χορηγείται με ειδικές διατάξεις.

3) Από πότε μετράει ο χρόνος για να έχει δικαίωμα ο νοσηλευτής να λάβει την κανονική του άδεια: από την ημερομηνία που δημοσιεύεται στο ΦΕΚ ο διορισμός του ή από την ημερομηνία ανάληψης καθηκόντων;

1. Το δικαίωμα κανονικής άδειας των δημοσίων υπαλλήλων και κατ' επέκταση των υπαλλήλων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, όπως εν προκειμένω είναι οι νοσηλευτές ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 48 του ν. 2683/98 ως ακολούθως:
*«1. Δημόσιοι υπάλληλοι που **συμπληρώνουν δημόσια πραγματική υπηρεσία ενός (1) έτους**, δικαιούνται κανονική άδεια απουσίας με αποδοχές, η διάρκεια της οποίας ορίζεται σε είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες αν ακολουθούν εβδομάδα πέντε (5) εργασίμων ημερών και είκοσι τέσσερις (24) εργάσιμες ημέρες αν ακολουθούν εβδομάδα έξι (6) εργασίμων ημερών.*

Ο χρόνος της κανονικής άδειας επαυξάνεται κατά μία εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης και μέχρι τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου των είκοσι πέντε (25) ή τριάντα (30) εργασίμων ημερών προκειμένου για πενθήμερη ή εξαήμερη εβδομάδα εργασίας, αντίστοιχα».

Εκ των ανωτέρω προκύπτουν τα ακόλουθα:

Η παρ. 1 αναγνωρίζει το δημόσιο δικαίωμα «κανονικής» άδειας απουσίας που αντιστοιχεί στην υποχρέωση της Διοίκησης να χορηγήσει την άδεια.

Η χορήγηση της κανονικής άδειας κατά την παρ. 1, προϋποθέτει ότι ο υπάλληλος έχει συμπληρώσει κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησής του, υπηρεσία με τα εξής γνωρίσματα:

α. **διάρκειας ενός (1) έτους,**

β. **πραγματική** και όχι πλασματική εν μέρει όπως π.χ. από τη δημοσίευση της πράξης διορισμού (άρθρο 17 παρ. 1). Έτσι η **πραγματική υπηρεσία αρχίζει από την ημέρα ανάληψης των καθηκόντων του** (άρθρο 19),

γ. **Δημόσια**, προφανώς για διάκριση από την εργασία που ενδέχεται να έχει προσφέρει πριν από το διορισμό του και την ανάληψη άσκησης των καθηκόντων του, σε φορέα ιδιωτικού δικαίου.

Επομένως εναρκτήριο γεγονός για τη συμπλήρωση του απαιτούμενου κατά νόμο χρόνου για τη λήψη της κανονικής άδειας είναι η ανάληψη υπηρεσίας από τον υπάλληλο και όχι η δημοσίευση του διορισμού του στο ΦΕΚ.

4) Άδεια νεοδιορισθέντος νοσηλευτού: από πότε δικαιούται; Ισχύει στο δημόσιο η άδεια του ιδιωτικού τομέα, να δικαιούται δηλαδή ο υπάλληλος άδεια από την πρώτη ημέρα εργασίας;

Αφού όπως προκύπτει από τη διάταξη του δημοσιευμένου κώδικα, **απαιτείται η συμπλήρωση ενός έτους εργασίας για να θεμελιώσει ο υπάλληλος δικαίωμα για λήψη της κανονικής αδειάς του.**

Πράγματι στον ιδιωτικό τομέα ο εργαζόμενος δικαιούται πλέον να λάβει άδεια από την πρώτη ημέρα εργασίας του, έτσι όπως ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου **13 του ν. 3227/2004.**

Με τη νέα διάταξη αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 2 του α.ν. 539/45, όπως είχε αντικατασταθεί με την παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1346/83. Με τη διάταξη του ν. 1346/83 οριζόταν ότι για τη θεμελίωση του δικαιώματος αδειάς, για κάθε ημερολογιακό έτος, έπρεπε ο μισθωτός να έχει συμπληρώσει συνεχή απασχόληση 12 μηνών στον ίδιο εργοδότη.

Στη συνέχεια και με το άρθρο 5 της από 15-4-2002 ΕΓΣΣΕ είχε ορισθεί ότι η διάρκεια της σχέσεως εργασίας που απαιτείται για να γεννηθεί η αξίωση για τη χορήγηση της αδειάς μειώνεται από 1-1-2002 σε 10 συμπληρωμένους μήνες. Έτσι ενώ με το 12μηνο ο μισθωτός δεν ελάμβανε άδεια κατά το έτος προσλήψεως με το 10μηνο εδίδετο το δικαίωμα, μόνον σε όσους είχαν προσληφθεί κατά τους δύο πρώτους μήνες του έτους, να λάβουν την πρώτη άδειά τους μέσα στο έτος προσλήψεως, την επόμενη δε άδεια εδικαιούντο κατά το επόμενο ημερολογιακό έτος, ολόκληρη, ακόμη και από την πρώτη ημέρα αυτού.

Ακολούθησε το άρθρο 6 του ν. 3144/2003, του οποίου η ισχύς άρχισε από 8-5-2003, με το οποίο εδόθη το δικαίωμα λήψεως κατά τον πρώτο χρόνο εργασίας για όλους τους μισθωτούς, ποσοστού της ετησίας άδειας που εδικαιούντο κατά τον α.ν. 539/45, όπως τροποποιήθηκε με την ν. 1346/83 και όπως εκάστοτε ισχύει, αναλόγου προς το χρόνο εργασίας τους στον ίδιο εργοδότη, χωρίς να καταργηθεί ο βασικός χρόνος των 10 μηνών.

Με τη νέα διάταξη (άρθρο 13 του ν. 3227/2004) **καταργείται ο βασικός χρόνος** και παρέχεται δικαίωμα αδειάς για κάθε εργασιακό έτος, αρχής γενομένης από το πρώτο έτος, εκείνο δηλαδή της προσλήψεως (πρώτο εργασιακό έτος). Επομένως τη δεύτερη άδειά του δικαιούται ο μισθωτός αμέσως μόλις συμπληρωθεί το πρώτο 12μηνο.

Συνοψίζοντας για τους νοσηλευτές ισχύει ότι πρέπει να συμπληρώσουν ένα έτος πραγματικής εργασίας για να θεμελιώσουν δικαίωμα για λήψη αδείας, αφού οι ευνοϊκές διατάξεις που ισχύουν για τον ιδιωτικό τομέα **δεν έχουν ακόμα επεκταθεί στο δημόσιο.**

5) Πόσες μέρες εκπαιδευτικής άδειας δικαιούται ένας Νοσηλευτής; Όταν ένα συνέδριο λαμβάνει χώρα κατά τις ημέρες του Σαββάτου και της Κυριακής μπορεί η υπηρεσία αντί για άδεια να χορηγήσει υποχρεωτικά ρεπό;

α. Οι άδειες χαρακτηρίζονται ως βραχύχρονες που χορηγούνται για επιμορφωτικούς ή επιστημονικούς λόγους, θέμα που ρυθμίζεται σχετικά με τις διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 2683/98, οι οποίες προβλέπουν ότι **άδειες μικρής χρονικής διάρκειας** μπορεί να χορηγούνται για συμμετοχή σε συνέδρια, συνδιασκέψεις, σεμινάρια και κάθε είδους συναντήσεις επιστημονικού χαρακτήρα, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, **εφόσον η συμμετοχή κρίνεται συμφέρουσα για την υπηρεσία.** Οι άδειες αυτές χορηγούνται από τη διοίκηση του οικείου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου μετά από γνώμη του άμεσου προϊσταμένου του υπαλλήλου, με αποδοχές για όλο το χρόνο κατά τον οποίο ο υπάλληλος μετέχει στις ως άνω δραστηριότητες.

Επομένως από τη διάταξη που ρυθμίζει το θέμα σχετικά δεν προκύπτει χρονικός περιορισμός, αφού δε ρυθμίζεται ο ακριβής αριθμός ημερών, που μπορεί να απουσιάσει ο υπάλληλος, προκειμένου να συμμετάσχει σε σεμινάρια, συνέδρια κ.λ.π.

Η ευστοχία της ανωτέρω ρύθμισης έγκειται στην απορρέουσα «ελαστικότητα», με την οποία επιτρέπεται στην υπηρεσία να αποφασίσει να χορηγήσει ενδεχομένως και περισσότερες, του μέσου όρου (2-3 άδειες κατ' έτος), άδειες μικρής χρονικής διάρκειας στους υπαλλήλους εκείνους που επιδεικνύουν μεγαλύτερο ζήλο για παρακολούθηση και συμμετοχή στις σχετικές δραστηριότητες, εφόσον όλα αυτά γίνονται προς όφελος της ίδιας της υπηρεσίας.

β. Επειδή η εργασία των νοσηλευτών ξεπερνά, ως εκ της φύσεώς της, την αυστηρή πενθήμερη απασχόληση, καθόσον στα πλαίσια της άσκησης των καθηκόντων τους καλούνται να εργασθούν σε κυκλικό ωράριο σε 24ωρη βάση, καθώς επίσης και Σαββατοκύριακα, με λίγα λόγια τα Σάββατα και οι Κυριακές αποτελούν για τους νοσηλευτές εργάσιμες ημέρες, η εκπαιδευτική τους άδεια επεκτείνεται και στις ημέρες αυτές (Σάββατο και Κυριακή), προκειμένου να παρακολουθήσουν ένα σεμινάριο. Η υπηρεσία δε μπορεί να υποχρεώσει τους νοσηλευτές όταν οι ημέρες που δικαιούνται και έχουν λάβει άδεια προκειμένου να συμμετάσχουν σε συνέδρια κ.λ.π. είναι το Σάββατο ή η Κυριακή να λάβουν υποχρεωτικά τα ρεπό τους αντί της σχετικής άδειας που νόμιμα δικαιούνται.

Η άποψη ετούτη βρίσκει έρεισμα στο ότι ο εργαζόμενος νοσηλευτής ο οποίος απουσιάζει νόμιμα με άδεια για συμμετοχή σε συνέδριο κ.λ.π. δε μπορεί να θεωρηθεί ότι τις ημέρες αυτές αναπαύεται, συνεπώς δικαιούται κανονικά τις ημέρες των ρεπό του μετά τη λήξη της ως άνω άδειας.